

Spørgsmaal har man fundet ikke at burde her endeligt afgjøre; det er blevet anseet rigtiggere, da Forandringen jo først skulde foregaae til 1ste Januar 1851, at Ordningen af denne Sag blev opsat til Budgettet for næste Finantsaar forelægges, saaledes at, dersom det iuden den Tid blev oplyst, at de Amtsforvaltere, som havde mistet deres Jurisdiction, derved havde lidt betydeligt Tab, der da ogsaa blev opført Godtgjørelse for dem paa Budgettet, hvilken Godtgjørelse man da ikke har betvivlet, at ville blive dem tilstaaet. Iøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at her i Discussionerne kun har været berørt de Indtagter, som de Vedkommende have haft af Skiftevesenet, og som de nu ville miste, men man maa ogsaa tage Hensyn til de Bekostninger, hvorfor de ville blive fritagne, navnlig ved at Forretningerne ved Lægsvesenet bleve dem fratagne. Efter de Forhandlinger, som i det Hele om dette Erstatningsspørgsmaal have været førte, blev det, som sagt, anseet rettest, at denne Sags endelige Afgjørelse burde udsættes til en nærmere Forhandling og Regulering ved Budgettet for næste Finantsaar. Discussionerne idag have iøvrigt ikke givet mig Anledning til at gaae ind paa Spørgsmaalet, om der behøves en Lov til Nedlæggelse eller til Bibeholdelse af private Virker. Meningerne have været forskjellige om dette Punkt, endogsaa i Udvalget, men Spørgsmaalet præjudiceres ikke ved Lovudkastet, saaledes som det foreligger, og jeg skal derfor ikke gaae nærmere ind derpaa. Jeg skal kun tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa de praktiske Vanskeligheder, som ville blive Følgen af Antagelsen af det af Udvalget under Nr. 2 fremsatte Forslag. Jeg skal ikke gjentage eller yderligere dvæle ved den Bemærkning, der allerede om dette Forslags Redaction er gjort af den ærede 6te kjobenhavnske Rigsdagsmand (Mourier), thi jeg forudsætter, at, dersom Forslaget antages, det ærede Udvalg da vil være betænkt paa en anden Redaction, som mere bestemt udtalte Udvalgets virkelige Mening; men jeg skal tillade mig at vise, at det dog vilde være meget betænkeligt at fastsætte, at en saadan Lov skulde være udkommen førend den 1ste Januar 1851; thi den maatte nødvendigviis udkomme

førend 1851, thi ellers gif Skiftejurisdictionen over til de private Virkedommere, og det er jo det, som Udkastet har søgt at forebygge, at en saadan Overgang skal finde Sted. Uagtet nu Justitsministeriet efter det Bekjendtskab, som det har til de forskjellige Jurisdictioners Beskaffenhed, vistnok kunde danne sig en Mening, en Anskuelse om, hvilke Virker der påsende burde bibeholdes og hvilke der burde nedlægges, og altsaa kunde forfatte et Udcast til en saadan Lov, saa vilde det dog i høj Grad være betænkeligt for Ministeriet at stride hertil, forinden det havde indhentet alle de tilfuldstændigt at bedømme Sagen fornødne Oplysninger og Efterretninger fra alle vedkommende og paagjældende Autoriteter; det vil altsaa gaae meget langsomt, inden man kunde vente, at faae Spørgsmaalet fuldstændigt oplyst. Sagen skal nemlig behandles i Sogneforstanderskaberne i Amtsraadet, der jo, som bekjendt, forsamles kun eengang hvert ½ Aar, endvidere med vedkommende Birkepatroner, og naar den derfter med alle Vedkommendes Erklæring var indsendt til Justitsministeriet, og dette da, som let kan være, fandt yderligere Oplysninger om et eller andet Punkt nødvendige, skulde den atter gaae tilbage til disse Autoriteter. Der vilde saaledes sandsynligviis hengaae længere Tid end til 1ste October næste Aar, og Loven vilde neppe strax kunne forelægges Rigsdagen, naar den sammetraadte; ligesom det ogsaa vilde være tvivlsomt, om Loven, naar den blev forelagt den ærede Rigsdag, med Sikkerhed kunde ventes at være endeligt vedtaget forinden 1ste Jan. 1851. Foruden denne Ulempe, som ikke er liden, vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at det med Hensyn til de hidtilværende Birkepatroner vistnok ogsaa vilde være meget uhenftigtsmæssigt at fremme denne Sag mere end der absolut behøves. Uagtet nemlig Birkepatronernes Ret til fremtidigt at foreslaae Virkedommere er ophævet, saa paahviler der dem dog — idetmindste har det i Justitsministeriet været paatænkt at paalægge dem det — en Forpligtelse til at udrede det samme Annuum eller aarlige Bidrag til Virkedommerne, som de hidtil have været forpligtede til at udrede. Antog man nemlig ikke, at en saadan Forpligtelse vedblev, uagtet Birkeretten